Rok I. Lwów, dnia 15. września 1910. Nr. 9.

Przedpłata
z przesyłką pocztową
wynosi:
rocznie . . . 4 K.
kwartalnie . 1 „
Pojedyńczy numer
kosztuje 50 h.
Sprzedaż pojedyńczych numerów: ul. Teatralna l. 21., Dep. XI.

WIADOMOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA GALIC. KONCEPTOWYCH URZĘDNIKÓW SKARB.

Odpowiedzialny redaktor:
Karol Stonawski
ul. Wagilewicza 9.

Administracja:
Miecz. Laskowski
ul. Grunwaldzka 6.

o o o o o o o Wychodzi każdego miesiąca. o o o o o o o
Członkowie Twa. Gal. Konceptowych Urzędników Skarbowych otrzymują *Wiadomości* bezpłatnie.

P. P. Kolegów z prowincji upraszamy uprzejmie o zawiadamianie nas o wszelkich sprawach, mogących obudzić zainteresowanie. — Rękopisy nie zużytkowane zwraca się tylko na wyraźne żądanie i po nadesłaniu marki pocztowej.

Pp. kolegów upraszamy gorąco o popieranie firm, ogłaszających się w naszym organie.

W sprawie ostatnich powołań do Ministerstwa Skarbu.

Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

W ciągu kilku ostatnich miesięcy powołano do służby w Ministerstwie Skarbu koncepistów Namiestnictwa lwowskiego Dra Antoniego Malczewskiego i Dra Stanisława Solańskiego.

Powołania te wywarły na wszystkich bez wyjątku konceptowych urzędnikach skarbowych jak najbardziej niemiłe wrażenie, a nadto uczucie pewnego lęku i zaniepokojenia, jakie zawsze wywołuje rzecz nowa, a niekorzystna, która choć na pozór wydaje się drobną, może pociągnąć za sobą nieobliczone ujemne następstwa.

Powołanie do Ministerstwa jest jedyną drogą, która umożliwia urzędnikowi doczekać się prędzej owoców ciężkiej i pełnej odpowiedzialności pracy w postaci szybszego awansu, na który, służąc tylko w kraju, może liczyć dopiero po wielu latach później. Nadto służba ministerjalna, wykonywana wśród innych stosunków, na szerszej arenie, daje urzędnikowi wszechstronniejsze poglądy, a zaznajomienie się z traktowaniem spraw u władzy centralnej pozwala mu potem ewentualnie spożytkować nabyte tam wiadomości w służbie krajowej ze znakomitym dla tej służby pożytkiem i daje mu poważną przewagę nie tylko w postępie jego karjery urzędniczej, ale także w fachowem wykształceniu.

Nie należy się przeto dziwić, że powołanie do służby ministerjalnej uważa się za nader pomyślny zwrot w życiu każdego urzędnika, a powołany uchodzi powszechnie za szczęśliwca, którego droga będzie usłana już nie tylko cierniami, ale i różami.

Powoływanie do służby w Ministerstwie Skarbu odbywało się dawniej na podstawie zapytania, wystosowanego przez Ministerstwo do władzy krajowej, która wskazywała kandydata po odpowiednem porozumieniu z podwładnemi instancjami. Przy tej sposobności władza krajowa przedstawiała do powołania istotnie takich urzędników, którzy dawali zupełną rękojmię, że nadadzą się do służby w naczelnej władzy, a że wybór ten bywał z reguły trafny, dowodzą tego liczni urzędnicy na wyższych stanowiskach w kraju, którzy przeszli służbę

ministerjalną, oraz tacy, którzy pracują jeszcze w Ministerstwie i tak swojemi zdolnościami, jak i sposobem spełniania obowiązków przynoszą chlubę władzy krajowej, z której zakresu służbowego wyszli. W ten sposób zasilała się władza centralna pracownikami, których następnie częściowo zwracała krajowi, wykształciwszy ich i wynagrodziwszy odpowiednio za lata przebytej pracy. Oczywiście powoływania do służby w Ministerstwie Skarbu, jako władzy czysto fachowej, trafiały z reguły konceptowych urzędników skarbowych, a rzadziej tylko urzędników Prokuratorji Skarbu. Urzędnicy innych dykasterji, a w szczególności urzędnicy administracji politycznej, dla których zresztą prawie wszystkie centralne urzędy stoją otworem, nie mieli wstępu do Ministerstwa Skarbu.

Obecnie od niejakiego czasu zmieniły się stosunki w tym względzie i to właśnie na niekorzyść konceptowych urzędników skarbowych z Galicji, gdyż takich urzędników z innych prowincji powołuje się wielu, a powołania z Czech i Moraw są bardzo liczne dzięki natarczywemu wprost stanowisku posłów z tych krajów. — Przedewszystkiem zaprzestano żądać przedkładania wniosków; bardzo nieliczne powołania z galicyjskich władz skarbowych zarządzane są bezpośrednio na korzyść upatrzonych już z góry kandydatów. W ostatnich wreszcie czasach przypuszczono do współzawodnictwa z tymi coraz bardziej u nas nielicznymi wybrańcami losu urzędników z innych władz, a zatem urzędników najzupełniej niefachowych, z których pożytek w służbie centralnej jest zgoła zagadkowy.

Zrozumieć łatwo, że praktyka taka niepokoi bardzo silnie konceptowych urzędników skarbowych w Galicji, którzy nie widząc szczególnych widoków w służbie, wiążącej ich na całe życie, pocieszali się może niejednokrotnie nadzieją dostania się do Ministerstwa, a pragnąc zasłużyć na takie odznaczenie, pracowali ze zdwojoną gorliwością i pilnością. Dziś, gdy bezpośrednia władza przełożona nie może ich odszczególnić propozycją do powołania i gdy nadto muszą wytrzymywać konkurencję czynników obcych, nadzieje te muszą zmaleć i rozwiać się, a ich miejsce zastąpi zwątpienie, które fatalnie odbije się na wynikach pracy. Zniechęcenie starszych udzieli się i młodszym, którzy mają jeszcze inne drogi wyjścia, a stosunki takie nie zachęcą również młodzieży prawniczej do poświęcania się służbie skarbowej.

Rządowy projekt zmian ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych.

Wniesiony przez Rząd do Rady Państwa projekt, dotyczący ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. p. p. Nr. 220., zawiera niektóre zmiany, względnie uzupełnienia postanowień działów II., IV., V., i VI. tej ustawy.

Najważniejsze z tych zmian, względnie uzupełnień są następujące:

W dziale II. ustawy.

Projekt rozciąga istniejący już według §. 100. ust. 7. ustawy dodatkowy podatek towarzystw akcyjnych także na towarzystwa akcyjno-komandytowe i gwarectwa; ustanawia jako podstawę wymiaru tego podatku wpłacony kapitał akcyjny (kapitał gwarectwa) łącznie z czystemi rezerwami, wreszcie zmienia dotychczasową wysokość powyższego podatku. Podatek ten przypada wtedy, gdy wspomniane towarzystwa i gwarectwa za rok będący podstawą opodatkowania wypłacają swym członkom tytułem dywidendy albo z innego tytułu więcej jak 10% od wpłaconego kapitału (kapitału gwarectwa) łącznie z czystemi rezerwami i wynosi niezależnie od podatku zarobkowego, wymienionego na zasadzie postanowienia §. 100. ust. 1.—5. ustawy:

Od kwoty wymaganej do uzyskania	11 i 12 procentu dywidendy etc. .	2%,
„ „ „	13 i 14 „ „ . . .	4%,
„ „ „	15 „	6%,
„ „ „	16 „	8%,
a od dalszych kwot, przekraczających	16 procent	10%.

W dziale IV. ustawy.

a) Projekt zawiera zmienione postanowienia o osobach podlegających podatkowi osobisto-dochodowemu (§. 153. ustawy). Według tych postanowień rzeczonemu podatkowi podlegają:

1. Te osoby fizyczne, które na obszarze obowiązywania ustawy (o bezp. pod. osobistych) mają miejsce zamieszkania, albo przebywają tam dla zarobku dłużej jak przez jeden rok, odnośnie do całego dochodu. Jeżeli jednak te

osoby w innym kraju, jak na powyższym obszarze posiadają realności, albo stały przemysł prowadzą, albo otrzymują z kasy państwowej innego kraju pobory służbowe lub emerytalne, wtedy dochód z tych źródeł jest wyjęty z opodatkowania pod warunkiem, że w kraju, z którego płynie, dowodnie już podlega podatkowi dochodowemu albo równorzędnemu podatkowi i że odnośny kraj przy opodatkowaniu dochodu z tutejszo-krajowych źródeł wspomnianego rodzaju postępuje według zasad wzajemności (Reziprozität).

W tym samym rozmiarze podlegają podatkowi osobisto-dochodowemu także tutejsi krajowcy, którzy pozostając w tutejszo-krajowej służbie, albo we wspólnej służbie mają miejsce zamieszkania poza obszarem obowiązywania ustawy, o ile tam nie zostaną pociągnięci do opłaty odpowiednich bezpośrednich podatków państwowych.

2. Wszystkie inne oprócz wymienionych pod 1. osób fizycznych, jeżeli posiadają w tych krajach realności albo wierzytelności zahipotekowane na tutejszo- krajowych realnościach albo majątek przez fideikomis, przymus zachowania i inne prawne przepisy do tych krajów przywiązany, albo prowadzą w tut. kraju przedsiębiorstwo lub zatrudnienie przynoszące zysk, albo są uczestnikami takiego zatrudnienia lub przedsiębiorstwa, albo otrzymują dochód z poborów służbowych lub poborów emerytalnych z tutejszo-krajowej kasy państwowej lub dochód z poborów wymienionego w §. 237. *a* rodzaju (o tem niżej mowa) — odnośnie do dochodu, płynącego z tych źródeł. Posiadania akcji, kart udziałowych i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie w myśl poprzedniego ustępu.

Nadto podlegają podatkowi osobisto-dochodowemu także nieobjęte spadki po myśli postanowień, zawartych w §. 229. ustawy.

b) Projekt uzupełnia ust. 2. §. 157. ustawy postanowieniem, że do dochodu głowy gospodarstwa domowego nie należy także doliczać dochodu z pracy, uzyskanego przez małżonkę albo innych członków rodziny nie w gospodarstwie podatnika, jeżeli ogólny dochód gospodarstwa domowego nie przekracza 4000 K, nadto dodaje po ustępie 6. powyższego §. postanowienie, według którego członkowie gospodarstwa domowego odpowiadają za tę część wymierzonego podatku, która wypada stosunkowo na ich dochód, doliczony w myśl ustawy do dochodu głowy gospodarstwa domowego.

c) Projekt wprowadza nową wyższą taryfę podatku (§. 172. ustawy) przy dochodach wyższych nad 20.000 K. N. p. przy dochodzie nad 20.000 K do 22.000 K włącznie — podatek 670 K, nad 22.000 K do 24.000 K włącznie — podatek 760 K, przy dochodzie nad 96.000 K do 100.000 K włącznie — podatek 4700 K. Przy dochodach nad 100.000 K aż do 200.000 K włącznie wzrastają stopnie dochodu co 4000 K, a podatek po 260 K, przy dochodzie nad 200.000 K do 210.000 K włącznie wynosi podatek 11.680 K, przy dochodzie nad 210.000 K wzrastają stopnie dochodu co 10.000 K, a podatek wzrasta po 650 K.

Zarazem podwyższa projekt podatek dla cenzytów, do których gospodarstwa domowego nie należy żadna z osób, mających być w myśl §. 157. ustawy wspólnie opodatkowaną, o 15 procent, dla cenzytów zaś, do których gospodarstwa domowego nie należy więcej jak jedna z takich osób o 10% tej kwoty, która według postanowień ustawy ma być przypisaną.

Podwyższenie to odpada, jeśli wspólne opodatkowanie nie nastąpi po myśli wyjątkowego nowego postanowienia §. 157. ustęp 2., odnoszącego się do dochodu z pracy.

d) Projekt uchyla w zupełności postanowienie §. 173. ust. 2. ustawy, odnoszące się do dochodu z pracy uzyskanego przez małżonka lub innego członka rodziny. Uchylenie to jest skutkiem wspomianego wyżej pod *b)* nowego postanowienia dotyczącego powyższego dochodu. (Uzupełnienie ust. 2. §. 157. u.)

e) Następnie uzupełnia projekt §. 220. nowym ustępem, według którego, w razie gdy komisja szacunkowa względnie jej przewodniczący uznają, że zarzut podniesiony w odwołaniu co do braków w postępowaniu wymiarowem jest uzasadniony, należy te braki uchylić jeszcze przed wydaniem opinji na odwołanie.

f) W dalszym ciągu wprowadza projekt jako wstęp do §. 221. postanowienie, w myśl którego w wypadkach, w których opodatkowany dochód nie przekracza 6000 K, a zarówno przewodniczący komisji szacunkowej, jak i sama komisja są jednomyślnego zapatrywania, że odwołanie w całej osnowie należy uwzględnić — rozstrzygnięcie na odwołanie należy do komisji szacunkowej. We wszystkich innych wypadkach rozstrzyga na odwołania komisja apelacyjna.

g) Nadto projekt uzupełnia ustęp 1. §. 222. ustawy postanowieniem, według którego komisja apelacyjna i jej przewodniczący mają prawo wezwać cenzyta do pozwolenia na wglądnięcie w księgi przedsiębiorstwa.

h) Wkońcu wprowadza projekt osobny podatek od poborów członków dyrekcji, rady nadzorczej i administracyjnej towarzystw akcyjnych i akcyjnokomandytowych (nowy §. 237. *a*). Podatek ten wynosi niezależnie od podatku osobisto-dochodowego przy poborach (wypośrodkowanych w sposób bliżej określony w projekcie) wynoszących do kwoty 2000 K wyłącznie 2%, do kwoty 16.000 K włącznie 4%, do kwoty 60.000 K wyłącznie 6%, a przy poborach wynoszących 60.000 K i wyżej 8%.

W dziale V. ustawy.

a) Projekt wprowadza odmienne jak dotąd brzmienie §. 245. u., a mianowicie postanawia, że karygodność czynów, określonych w §§. 239. i 240. u. gaśnie, jeżeli winny zanim został przesłuchany jako obwiniony, albo zanim otrzymał pierwsze zawezwanie w celu takiego przesłuchania, albo uwiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie, swoje zeznania u właściwej władzy sprostuje, lub wypełni. Karygodność czynów karygodnych oznaczonych w § 243. gaśnie, jeżeli podatnik przed upływem czasu wspomnianego wyżej złoży należącą się deklarację albo doniesienie lub zeznanie.

b) Projekt zmienia § 251. ustęp 1. ustawy odnośnie do przedawnienia czynów i zaniechań, określonych w §§. 239., 240., 243. i 247. i postanawia, że karygodność tych czynów i zaniechań gaśnie przez przedawnienie, jeżeli winny w ciągu 5 lat po upływie tego roku podatkowego, w którym karygodną czynność lub zaniechanie popełniono nie zostanie pociągnięty do odpowiedzialności; jeżeli zaś czynność karygodna, lub zaniechanie dotyczy więcej lat podatkowych zaczyna się bieg przedawienia dopiero z końcem ostatniego z branych w rachubę

lat podatkowych. Nadto projekt dodaje do drugiego ustępu powołanego §. postanowienie, że przedawnienie ma bezwarunkowo zastosowanie do tych przekroczeń, których w ciągu 10 lat po upływie okresu wymiarowego, do którego się odnoszą nie uczyniono przedmiotem dochodzenia karnego.

c) Projekt uzupełnia ustęp 2. §. 256. postanowieniem, według którego Minister skarbu może więcej okręgów wymiarowych złączyć w jeden okręg karny, a do przeprowadzenia śledztw karnych i wydania orzeczeń karnych wyznaczyć na ten cały okręg jedną z władz podatkowych w tym okręgu położonych. Z ważnych powodów jest również upoważniony Minister skarbu także inną władzę podatkową I. instancji wydelegować do przeprowadzenia postępowania karnego i wydania orzeczenia karnego.

d) Projekt upoważnia władzę podatkową (dodatek do §. 258. ustęp 5.) w wypadku, gdy karygodny czyn dotyczy podatku osobisto-dochodowego, aby za zgodą właściwej komisji szacunkowej wezwała podatnika do pozwolenia na wglądnięcie w księgi handlowe.

e) Zarazem dodaje projekt do §. 259. postanowienie, według którego w razie trwałej przeszkody u obwinionego do stawiennictwa się wskutek nieobecności może władza podatkowa wezwać go, aby wyznaczył zastępcę, z którym ma się przeprowadzić postępowanie karne; zaniechanie wyznaczenia zastępcy, lub nieusprawiedliwione niestawienie się tegoż zastępcy należy traktować na równi z nieusprawiedliwionem niestawiennictwem się obwinionego. To samo ma zastosowanie, jeżeli obwiniony zachoruje, a jego choroba według świadectwa urzędowego lekarza przeszkadza wprawdzie osobistemu stawiennictwu tegoż, jednak nie wyklucza uzyskania odpowiedniej informacji od zastępcy.

W dziale VI. ustawy.

Projekt zawiera w §. 272. *a* nowe postanowienia w sprawie wezwania podatnika do przedłożenia ksiąg handlowych w razie, gdy w sprawach podatku osobisto-dochodowego komisja apelacyjna, albo jej przewodniczący (§. 222. ust. 1.), lub w postępowaniu karnem władza podatkowa przeprowadzająca śledztwo (§. 258. ustęp 5.) uznają to przedłożenie za potrzebne, a nadto zmienia postanowienia §. 276. ustawy, traktujące o postępowaniu przy wglądnięciu w księgi handlowe.

Prócz powyższych zmian i uzupełnień zawiera projekt jeszcze inne mniej ważne zmiany i uzupełnienia odnośnie do działów II., IV. i VI. ustawy, a zarazem przejściowe postanowienia. *Dr. Józef Mazurkiewicz.*

Powód powolnego awansu konceptowych urzędników skarbowych.

Biadamy i narzekamy od szeregu lat na więcej niż złe stosunki awansowe w dziale konceptowych urzędników skarbowych, które rzeczywiście w stosunku do innych urzędników z temsamem wykształceniem są wprost opłakane, nie zastanawiamy się jednak zazwyczaj nad głównym powodem tego wyjątkowo macoszego traktowania nas przez władze centralne i nie staramy się, a przynajmniej bez skutku, o usunięcie go raz na zawsze. Powód, zdaniem mojem, jest ten, że władze wspomniane wychodzą z tego założenia, iż urzędnika konceptowego można (?) zastąpić w zupełności urzędnikiem podatkowym, kancelaryjnym lub funkcjonarjuszem straży skarbowej.

Na ten temat, czy i o ile zapatrywanie to jest trafne i prawdziwe, możnaby wiele mówić i pisać, zresztą widzimy prace tych naszych „zastępców“ codziennie i wszędzie, bo jest ich dosyć, a przy oddziałach podatkowych więcej niż urzędników konceptowych, wyrobiliśmy sobie zatem o tem zapatrywaniu Rządu swój sąd i już dzisiaj ocenić możemy, jak to władze złożone z takich „zastępców“ wyglądać będą w przyszłości i jak spełniać swoje zadanie.

Ja chcę tutaj poruszyć tylko jedną myśl i w tym celu postawię następującą alternatywę: albo Wysoki Rząd wymaga od urzędników konceptowych wykształcenia uniwersyteckiego, albo nie wymaga. — Jeżeli wymaga, to nie

powinien absolutnie zastępować ich ludźmi nieposiadającymi tego wykształcenia i nie poniżać przez to powagi urzędu i powodować tandeciarskiego załatwiania spraw i „szyberowania“, albo tego wykształcenia nie wymaga, a wtedy wstępować będziemy do tej służby już w 16. roku życia i oszczędzimy przez to naszym rodzicom znacznych wydatków na nasze wyższe wykształcenie.

Może ktoś powie, że rząd zmuszony jest przydzielać niekonceptowych urzędników, a nawet kancelistów i pomocników kancelaryjnych do służby konceptowej z powodu niebywałego braku młodzieży z ukończonemi studjami prawniczemi, chętnej do wstąpienia do tej gałęzi służby państwowej.

Na to dam odpowiedź taką: w chwili kiedy Rząd usunie wszystkich tych „zastępców“ z konceptowej (?) pracy, otworzy przez to niezwykły awans i dopływ doborowych sił z wyższem wykształceniem.

Chcąc zatem usunąć złe i poprawić nasze stosunki awansowe, wytężmy wszystkie siły w tym kierunku, aby usunąć i położyć już raz koniec temu „zastępstwu“.

P—y.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Mianowania. Minister skarbu mianował sekretarzy skarbu: Jana Feiera, Dra Władysława Patkiewicza, Leona Starowiejskiego de Biberstein, Jana Zająca Jana Karpińskiego, Ignacego Babiarza, Dra Wilhelma Seligera i Dra Wiktora Gajewskiego radcami skarbu, a komisarzy skarbu Stanisława Strzeleckiego, Franciszka Lechowicza, Dra Józefa Mazurkiewicza. Aleksandra Zakliczyńskiego, Tadeusza Głaczyńskiego i Dra Józefa Eidelheita sekretarzami skarbu.

Minister skarbu zamianował starszego radcę skarbu Henryka Dobrowolskiego zastępcą komisarza rządowego przy Banku Przemysłowym.

Prezydjum Krajowej Dyrekcji Skarbu zamianowało praktykantami konceptowymi ukończonych słuchaczy praw Dra Ludwika Munda dla Administracji Podatków we Lwowie. Kazimierza Jasińskiego dla Krajowej Dyrekcji Skarbu (Depart. V.) i Józefa Szczepanowskiego dla Administracji Podatków we Lwowie.

Przeniesienia. Prezydjum Krajowej Dyrekcji Skarbu przeniosło komisarzy skarbu Teofila Barusiewicza ze Lwowa (K. D. S. — Dep. XII. A) do Sambora (D. O. S. — O. n.), Dra Stanisława Neuwalda ze Lwowa (K. D. S. — Dep. XVIII.) do Lwowa (K. D. S. — Dep. XX.) i Hermana Wiesenberga z Jaworowa (Starostwo — O. p.) do Lwowa (K. D. S. — Dep. XVIII.)

Wystąpienie. Tadeusz Narzymski, praktykant konceptowy skarbu, zamianowany urzędnikiem Banku Przemysłowego, wystąpił ze służby.

Zygmunt Głąbiński, radca skarbu zmarł dnia 19. sierpnia b. r.

Aprobatę Departamentów administracyjnych XII. A. i XII. B. Krajowej Dyrekcji Skarbu poruczył P. Prezydent P. starszemu radcy skarbu Franciszkowi Jossému.

Podwyższenie stanu systemizowanego. Ministerstwo Skarbu zezwoliło na podwyższenie stanu systemizowanego o jednę posadę sekretarza, jednę komisarza i jednę koncepisty skarbu.

Dr. Michał Wiktor — Dentysta, Lwów, ul. Halicka 21, udziela na mocy zawartej umowy P. T. Urzędnikom, powołującym się na *Wiadomości* 10 procent opustu przy wszelkich poradach lekarkich, jakoteż rwaniu, plombowaniu i wstawianiu sztucznych zębów.

Wkładki. Skarbnik naszego Towarzystwa uprasza z powodu zbliżającego się końca roku o uiszczenie zaległych wkładek i o podawanie na odwrotnej stronie poświadczenia złożenia Pocztowej Kasy Oszczędności nazwisk tych członków Towarzystwa, od których wkładkę pobrano tudzież złożonej przez nich kwoty.

Firma Julja Januszewska, Lwów, ul. Hetmańska l. 6. dostarczy, na mocy zawartej umowy, Sz. P. T. Kolegom herbaty „Ceylon“ marki „Bee“, wypróbowanej ze swej dobroci po cenach bardzo nizkich, jak wskazuje ogłoszenie na str. 9.

Przepis dla straży skarbowej, wraz z uzupełniającemi i zmieniającemi go rozporządzeniami, opracowany przez starszego radcę skarbu Dra Józefa Bialikiewicza, byłego wicesekretarza Ministerstwa Skarbu Dra Zdzisława Słuszkiewicza i komisarza skarbu Karola Stonawskiego, wydany nakładem naszego Towarzystwa, opuścił właśnie prasę. Cena za egzemplarze nie zamówione przed wyjściem nakładu wynosi 6 K.

Starostwo w Oświęcimiu. Prezydjum Krajowej Dyrekcji Skarbu przydzieliło Oddział podatkowy nowokreowanego Starostwa w Oświęcimiu do pierwszego okręgu nadzorczego i poruczyło załatwianie spraw, przedkładanych przez to Starostwo, następującym Departamentom Krajowej Dyrekcji Skarbu: Dep. X. B. sprawy dotyczące podatków domowych, Dep. XVI. sprawy egzekucyjne, a Dep. XVIII. sprawy, dotyczące wymiaru bezpośrednich podatków osobistych z wyjątkiem podatku zarobkowego wedle II. działu ustawy o bezpośr. pod. osob., które należą do Dep. XXI.

Na Fundację zapomogową dla wdów i sierot po członkach Towarzystwa złożyli koledzy z Krajowej Dyrekcji Skarbu i Urzędu Wymiaru Nale-

żytości we Lwowie kwotę 52 K, pozostałą ze składki na zakupno wieńca na trumnę radcy sk. Zygmunta Głąbińskiego.

Po śp. Prezydencie Prokopowiczu są do sprzedania dwa surduty uniformowe, jedna para spodni paradnych, jedna para popielatych, szabla, kupla do szabli i kapelusz. Wszystkie wymienione przedmioty są całkiem nowe. Bliższa wiadomość u służby w Biurze prezydjalnem.

Zwraca się uwagę szanownych P. T. Czytelników na następujące firmy:

Pierwsze Ogólne Towarzystwo Urzędników Austro-Węgierskiej Monarchji we Wiedniu „Beamten-Verein" (ogłoszenie na str. 10).

Zakład dentystyczny Wilhelma Kaltera (ogłoszenie na stronie 2).

Księgarnię Zienkowicza i Chęcińskiego jako źródło zakupna książek szkolnych (ogłoszenie na str. 8).

Piekarnię Winnicką Mieczysława Wierzbickiego (ogłoszenie na str. 10).

Pierwszą Krajową Spółkę Instalatorów (ogłoszenie na str. 11).

Pracownię kostjumów i sukien damskich Józefa Dudka (ogłoszenie na stronie 12).

Fundacja Jubileuszowa. Celem wprowadzenia w życie „Fundacji Jubileuszowej imienia Cesarza Franciszka Józefa I. dla wdów i sierot po konceptowych urzędnikach skarbowych, uchwalił Wydział na wniosek skarbnika na posiedzeniu z dnia 12. b. m. uzupełnić fundusz zakładowy powyższej Fundacji ze składek na ten cel zebranych.

Jak P. T. Kolegom wiadomo ze sprawozdania Wydziału za rok 1908. zakupił Wydział już w sierpniu 1908. r. 4% listy zastawne Banku Krajowego Król. Galicji i Lodomerji nominalnej wartości 7000 K i wręczył je Namiestnictwu, jako władzy powołanej do zarządzania kapitałem na Fundację przeznaczonym. Doliczając odsetki narosłe po koniec czerwca b. r. w kwocie 1120 K wzrósł powyższy kapitał do kwoty 8120 K tak, że obecnie brakuje tylko kwoty 1880 K do pełnego funduszu zakładowego w kwocie 10.000 K. Chcąc zatem już w bieżącym roku wprowadzić Fundację Jubileuszową w życie polecił Wydział swemu sekretarzowi, aby jeszcze w bieżącym miesiącu zakupił potrzebną ilość papierów wartościowych, posiadających pupilarne bezpieczeństwo, zwłaszcza że składki dobrowolne zebrane na ten cel w ciągu r. 1909. i 1910. po koniec sierpnia wynoszą przeszło 2400 K, wobec czego będzie mogło już w najbliższej przyszłości nastąpić pierwsze rozdanie zapomóg z tej Fundacji.

Zawiadamiając o tem Szanownych P. T. Kolegów uprasza Wydział gorąco, aby mimo osiągnięcia już wymaganego kapitału zakładowego otaczali nadal troskliwą opieką naszą Fundację i przy sposobności mianowań i t. p. zechcieli chociażby tylko drobnymi datkami przyczyniać się do powiększenia kapitału zakładowego.

Pp. kolegów upraszamy gorąco o popieranie firm, ogłaszających się w naszym organie.

Pp. kolegów upraszamy gorąco o popieranie firm, ogłaszających się w naszym organie.

Pp. kolegów upraszamy gorąco o popieranie firm, ogłaszających się w naszym organie.

Wydawca: Towarzystwo Gal. Kon. Urz. Skarb. Z drukarni M. Schmitta i S-ki we Lwowie.